

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR.439
din 21.12.2010**

Dosar nr.: 431/2009

Petiția nr.: 9765 din data 04.11.2009

Petent: G E C

Obiect: discriminare prin afirmații cu caracter discriminatoriu legate de etnia romă

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1.1 G E C cu domiciliul în

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1 D D cu domiciliul în

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

II.1 Petentul sesizează că în data de 30.07.2009 fiul acestuia a fost agresat fizic de către reclamat. Petentul a făcut apel la poliția mun. Bârlad solicitând prezența acesteia la față locului să constate cele relatate. La sosirea echipajului de poliție, din locuința reclamatului au ieșit trei persoane care s-au adresat cu jigniri de tip rasist și anume l-au făcut „țigan” pe petent și că „ar omori și ar da foc la toți țiganii din România”. Petentul susține că toate aceste afirmații s-au făcut în prezența poliției, dar cu toate acestea poliția nu a luat nici o măsură legală asupra cazului, datorită faptului că reclamatul ar avea „relații” la poliție. Petentul face această susținere pentru că reclamatul i s-a adrest astfel „eu nu pătesc nimic că nu are nimeni ce să-mi facă pentru că eu am niște relații”.

III. Citarea părților

3.1 Având în vedere prevederile art. 20, alin. 4, 5 și 6 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, au fost citate părțile.

3.2 Procedura de citare legal îndeplinită la data de 22.04.2010, la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

IV. Susținerile părților și raportul de investigație

4.1.1 Petentul susține că reclamatul i-a agasat fizic fiul și că a solicitat prezența poliției la fața locului, moment în care trei persoane din locuința reclamatului i-au adresat cuvinte jignitoare legate de etnie.

4.2.1 Reclamatul a fost invitat prin citația nr.2621/07.04.2010 în data de 22.04.2010 la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării în vederea soluționării petiției nr. 9765/04.11.2009, dar nu s-a prezentat și nici nu a trimis punct de vedere.

4.3.1 Echipa de investigație a Consiliului s-a deplasat în data de 20.01.2010 la sediul Poliției municipiului Bârlad, discutând despre cele relatate în petiția care face obiectul prezentului dosar, cu dl.C. V -comisar, dl.C. M -agent de poliție și dl.D. I -agent șef. Din susținerile reprezentanților poliției rezultă că în data de 30.07.2009 reclamatul este cel care a solicitat prezența echipajului de poliție pentru că este agresat de un grup de persoane. Poliția a constatat că mai multe persoane aparținând familiei petentului s-au strâns în fața casei reclamatului distrugând parțial gardul înconjurător. În prezența agenților de poliție prezenți la fața locului nu s-au adresat expresii jignitoare cu privire la etnia romă a petentului, în schimb s-a deschis dosar penal pe numele reclamatului pentru infracțiunea de lovire.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1 **În fapt**, Colegiul Director reține că în petiția dedusă soluționării se invocă faptul că reclamatul a făcut afirmații cu caracter discriminatoriu legate de apartenența petentului la etnia romă.

5.2 **În drept**, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

5.3 În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccherio and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia

Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91)

5.4 Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

5.5 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

5.6 În speță, Colegiul Director reține că petentul a făcut apel la poliția mun. Bârlad solicitând să constate că reclamatul l-a agresat fizic pe fiul său și că în prezența agenților de poliție s-ar fi adresat jigniri de tip rasist, făcându-l „țigan” și că „ar omorî și ar da foc la toți țiganii din România”. Din probatoriul depus la dosar, Colegiul Director nu poate să rețină probe care să confirme că reclamatul a făcut afirmații discriminatorii la adresa petentului legate de etnia romă, pentru că avem pe de o parte declarația petentului, iar pe de altă parte declarația agenților de poliție care au susținut că în prezența lor nu s-au făcut astfel de afirmații. În concluzie, Colegiul, din lipsă de probe, nu poate încadra afirmațiile invocate de petent și posibil săvârșite de către reclamat ca fapte de discriminare, potrivit legislației în vigoare, respectiv a Ordonanței de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (4) și alin. (7) și art. 26 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, **în unanimitate de voturi pentru** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. din probatoriul depus la dosar nu rezultă probe care să încadreze aspectele sesizate în petiție, ca fapte de discriminare potrivit art.2 alin.1 și art.15 din O.G. 137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;

2. clasarea dosarului;

3. se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte;

4. o copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință :

ASZTALOS Csaba Ferenc- Președinte

NIȚĂ Dragoș Tiberiu – Membru

JURA Cristian – Membru

POP Ioana Liana - Membru

VASILE Alexandru Vasile – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal de 15 de zile de la comunicare constituie de drept titlu executoriu.

